

men som jeg i Aften finder Anledning til at dvæle ved, netop under Hensyn til disse Udtalelser fra den ærede Minister. Det var en Udtalelse under Debatten om den Forespørgsel, som var rejst af det ærede Medlem fra Møen (L. Jessen) angaaende Ændringer i den militære Retspleje og den militære Straffelov. Der blev den Gang af det ærede Medlem fra Møen udtalt, at de militære Straffebestemmelser vare saa strenge, at den øverste Krigsstyrelse ikke vilde bringe dem i Anvendelse lige overfor Odense-Affæren. Da den højtærede Forsvarsminister saa fik Ordet, kom han ind paa denne Side af Sagen og udtalte, at det var ikke rigtigt. For at der ikke skal være nogen Tvivl, skal jeg oplæse den højtærede Forsvarsministers egne Ord, dem maa jeg da gaa ud fra, at han vedkender sig Rigtigheden af. De staa i Rigsdagstidenden Sp. 3633 og lyde saaledes: „Den militære Straffelovs Bestemmelser ere forældede, og de trænge til at revideres og gøres bedre, men i dette Tilfælde er det ikke en Tilsidesættelse af Straffelovens Strenghed, der har fundet Sted. Det er Loven selv, som er bragt til Anvendelse, intet andet end dette er sket“.

Det var den 9. Februar, at den højtærede Forsvarsminister udtalte dette. De, som kende Odense-Affæren, ville vide, at da vi forhandlede om den, var al vor Kendskab til den overfladisk, vi havde læst derom i nogle Blade, „Politiken“ og andre Steder, men noget virkeligt Kendskab til Sagen havde vi ikke. Da den højtærede Minister udtalte sig den 9. Februar, var Ministeriet fuldt underrettet om alt, hvad der var sket. Det fremgaar af de Aktstykker, der ere aftrykte som Bilag til Odense-Affæren, at den 4. Februar har 6te Regiment afsendt Afskrift af Forhørene og alt, hvad der angik Sagen, og samtidig meddelt, at Sagen var afsluttet. Den højtærede Forsvarsminister var fuldt vidende om alt, desuagtet udtalte den højtærede Minister: Det er Loven selv, som er bragt til Anvendelse, intet uden dette er sket. Hvad vil det sige, at den militære Straffelov bringes til Anvendelse? Udtrykket „bringes til Anvendelse“ betyder aabenbart, at der anvendes Straf. Men saa komme Oplysningerne gennem den militære Straffeliste: At der aldeles ikke er dikteret nogen som helst Straf, være sig til de to Premierløjtnanter eller nogen af de menige, som havde forsynet sig. Jeg tror, dette vil være tilstrækkeligt som Vejledning til en Bedømmelse af, i hvil-

ken Grad den højtærede Forsvarsminister har Ret i de Paastande, han fremsætter her i Tinget. Her foreligger i alt Fald noget aldeles bevisligt, her er givet en Fremstilling, som er fuldkommen urigtig, og den er givet i et Øjeblik, hvor den højtærede Minister var fuldt vidende om, hvorledes det hele hang sammen.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa Sagen her, men vil dog tillade mig, da den tidligere har været paa Bane og jeg har haft Lejlighed til at udtale mig, at gøre en Bemærkning derom, nemlig denne, at nu, efter at man har faaet alt afsløret, saa at alt foreligger rent og klart, er jeg kommen til den Overbevisning, at Sagen kunde og burde være afgjort paa en anden Maade, end det skete. Sagen behøvede ikke at gaa til Krigsretten. Der var forlangt Oplysninger, og der var holdt Forhør over Officererne, saa der foreligger alt klart afsløret. Det samme er ikke Tilfældet med de menige. Der blev kun holdt et eneste Forhør, og da det var sket, skred den højtærede Forsvarsminister ind ved Hjælp af den private Ven, i alt Fald medvirkede han til, at Forhørene bleve standse. Man kan derfor ikke sige, at Forhørene ere førte til Bunds for de meniges Vedkommende, men der er dog fremkommet nok til Bedømmelse af Forholdet, og selv om Forhørene vare førte til Bunds og man havde faaet alt at vide, vilde jeg dog sige, at saaledes som hele Sagen forelaa, vilde Jurisdiktionschefen, selvfølgelig under sit Ansvar, have været i sin gode Ret, om han havde afgjort Sagen arbitrært. Men Straf maatte der til. Det kan ikke gaa an, at det skal betragtes som en Handling, der ikke er strafbar, at foresatte tirre deres undergivne til at begaa Forseelser, eller at menige, selv om det er under formildende Omstændigheder, tage sig selv til Rette og begaa en saa grov Ulydighed, som der her er sket. Naar det har været muligt, at disse Handlinger have undgaaet Straf, er det den højtærede Forsvarsminister, som har været medvirkende hertil. Den Mand, som har den Opgave at værne om Disciplinens Opretholdelse, har altsaa fuldstændig glemt sin Pligt.

J. C. Christensen: Da mit Navn forskellige Gange er draget ind i Sagens Forhandling, ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Rode) bebrejdede mig, at jeg havde udstedt Ordre vedrørende Øvelsespladser og Lejre, inden Loven derom var vedtagen, og Tilhørere,